

[Bente Juncker]

og de boglige uddannelser, og det mener vi bestemt er uheldigt.

De øvrige forhold, der skal ses på, er de unges økonomi, aldersgrænser for optagelse, merindskrivning og tilvejebringelse af flere lære- og praktikpladser. Vi er stort set enige i ministerens betragtninger. Jeg vil begrænse mig til et par ord om merindskrivning som midlertidig foranstaltning, og jeg vil her koncentrere mig om erhvervsuddannelserne.

CD finder det vigtigt at udvide adgangen til disse uddannelser, og samtidig kunne man måske tænke sig at overveje mulighederne for at oprette nye, kortvarige uddannelser. Adgangsudvidelsen vil hovedsagelig kunne ske inden for rammerne af de allerede bestående erhvervsskoler, altså uden at merindskrivningen vil kræve nye, store investeringer. Der er imidlertid allerede sket ting, der kan lette den udvidede adgang til erhvervsuddannelserne. Der er nemlig nu mulighed for, at praktikperioden kan deles op mellem flere virksomheder, og adgangen til at godkende virksomheder som uddannelsessteder er blevet lettet. Det er vi tilfredse med, og vi er tilfredse med, at mesterlæren og EFG eksisterer side om side. Jeg vil gerne have en bemærkning fra ministeren om de udtalelser, der i dag er i Aktuelt, hvor ministeren siger, at vi bevarer mesterlæren indtil videre. Det er CD ikke rigtig enig i, vi vil gerne have den bevaret hele tiden, men jeg vil gerne have en kommentar dertil.

Jeg nævnedes før tanken om at oprette nye, kortvarige uddannelser, fordi det er CD magtpåliggende at gøre den restgruppe, der ingen uddannelse får, så lille som muligt. Denne gruppe vil ofte afvise en 4-årig uddannelse, og der kunne måske være behov for uddannelsesstilbud, der er af kortere varighed og har praktisk karakter. Det skulle starte med et stykke praktisk arbejde, ikke på en skolebænk. Det er netop den gruppe, der er skoletræt, og man kan ikke tvangsføre disse unge med ny teoretisk undervisning. De falder fra, de giver op, de bliver restgruppe, eller de havner i et eller andet ofte udsigtsløst beskæftigelsesprojekt. Ved at give dem et tilbud om en uddannelse, der ikke i første omgang er længere, end at det er til at overskue, og ved at starte med det praktiske, må man kalde mig Mads, hvis der ikke hos mange gradvis opstår behov for noget teori om de ting, der nu mestres rent praktisk.

Ligesådan kunne man forestille sig, at der naturligt vil udvikle sig et ønske om mere uddannelse hen ad vejen. Derfor er det vigtigt med fleksibilitet i uddannelserne; det vil sige, at man må arbejde henimod et uddannelsessystem, der ligner et kinesisk æskesystem, hvor man starter indefra og opnår en form for kompetence, som man så kan udbygge gradvis, efterhånden som man får flere æsker bygget på. En sådan fleksibilitet er ønskværdig inden for hele uddannelsessystemet, og dette har CD også tidligere givet udtryk for, f. eks. i vores tanker om gymnasiestrukturen.

Regeringen har i undervisningsministerens redegørelse erklæret sig åben over for andre ideer og forslag. Herunder nævnes drøftelser med arbejdsmarkedets parter og de kommunale organisationer. Det er for CD kærkomment, at disse ting nævnes, for der er brug for alle mulige ideer og initiativer, hvis vi skal bidrage til en samlet løsning for de unge inden for alle uddannelseskategorier.

Ole Vig Jensen (RV):

Undervisningsministerens redegørelse om uddannelsesstilbud til de unge, som danner grundlag for debatten her i dag, er et stilfærdigt udspil fra den nye regering, fordi redegørelsen på en række områder ikke er særlig konkret og ikke særlig operativ. Men redegørelsen er også præget af megen god vilje til at løse de unges uddannelsesproblemer. Redegørelsen er præget af en rimelig optimisme. Ministeren lægger op til at gå nye veje, og – hvad der er afgørende – ministeren placerer de unge centralt ved at lægge op til, at de skal have frihed til under ansvar selv at kunne vælge deres uddannelse.

I det radikale venstre deler vi den holdning, der herigennem er kommet til udtryk i redegørelsen. Vi noterer også med tilfredshed, at regeringen som udgangspunkt for en fremtidig forstærket indsats for at tilvejebringe flere uddannelsespladser til de unge vil bygge på for det første folketingsbeslutningen fra 1980 om ungdomsuddannelserne, for det andet den tidligere regerings løfte, som i redegørelsen kaldes sommerløftet, om at sikre alle afgangselever fra grundskolen et reelt uddannelsesstilbud. For det tredje vil man videreføre og udbygge de særlige foranstaltninger vedtaget i forbindelse med martspak-